

РЕШЕНИЕ

№ 5495

гр. София, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4079** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и е повторно, след произнасяне на ВАС, с което е отменено решение № 4584/02.07.2019 г. на АССГ, 11-ти състав и делото е върнато за ново разглеждане на друг състав на съда.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу РА №Р-22220317009324-091-001/02.10.2018г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], в потвърдената му с Решение №120/21.01.2019г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2016г. в размер на 21 539,57 лв. и дължимата лихва в размер на 4110, 80 лева.

В жалбата се сочи, че РА в обжалваната част е незаконосъобразен. Твърди, че е неправилен изводът, че дружеството не е извършвало дейност за определен период през 2016 година и че товарният автомобил не е ползван за икономическата дейност на дружеството. Иска се отмяна на РА и се претендира присъждането на разноски.

В откритото съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се представлява.

Ответникът - Директорът на Дирекция “ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР от 28.12.2017г., издадена от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2015г. до 30.09.2017г. Е. М. С. е оправомощена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Национална агенция за приходите (ЗНАП) във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220317009324-092-001/17.08.2018 г., връчен по електронен път на 05.09.2018г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №5418/20.09.2018г. Същото е обсъдено от ревизиращия екип и преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220317009324-091-001/02.10.2018г., издаден от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Р. Т. З. - старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

След обжалване, с Решение №120/21.01.2019г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП РА е отменен в по-голямата си част, като е потвърден единствено в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2016г. Органите по приходите при ревизията са извършили корекция и са начислили дължим данък в размер на 21 539,57 лв. – съответстващ на общия размер на ползвания данъчен кредит по реда на чл. 79, ал. 4 от ЗДДС, когато процесният договор за финансов лизинг между [фирма] и [фирма] е бил прекратен и МПС е придобито от трето лице.

С оглед обективното установяване на всички факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, в хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, подробно описани в съставения РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, в отговор на които са представени такива.

Дружеството е вписано в Търговски регистър на Агенция по вписванията на 13.06.2013 г. и регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 03.06.2015 г. Според РД извършваната през ревизирания период дейност е свързана с поземлен имот в [населено място], [улица], местност[жк], придобит с Нотариален акт №23/24.03.2017г. В хода на ревизията са направени констатации по отношение на заведената счетоводна отчетност, наетите лица, разполагаемите активи и т. н. Дружеството е декларирало стопанисваните от него наети обекти – офиси в [населено място], [улица], ет. 3, ап. 7 и в [населено място], [улица], ет. 2 и обект в [населено място], местност „С.“, [улица], като за удостоверяване на наемните отношения са представени договори, сключени с наемодателя [фирма] и анекси към тях.

По отношение данъчния кредит е установено, че през ревизираните периоди [фирма]

е упражнило право на приспадане на такъв в качеството си на получател на доставки на строителни материали по фактури, издадени от [фирма] и [фирма]; фактури за наем на недвижими имоти по фактури, издадени от [фирма], както и такива за гориво, резервни части и лизингови вноски по фактури, издадени от [фирма]; гориво, резервни части, счетоводни услуги и нотариални такси по фактури, издадени от други доставчици. За получените доставки ревизираното дружество притежава фактури, съставени по реда на чл. 114, ал. 1 от ЗДДС, които е представило на ревизиращия екип, ведно със счетоводни регистри, отразяващи счетоводното третиране на същите.

[фирма] е сключило договор за финансов лизинг №13048 от 08.12.2015г. с [фирма]. Предмет на лизинговия договор е превозно средство М. G 63 А. Benzin, с рама WDB4632721X233150. Предвидена е възможност при изпълнението на определени условия, след изтичането на срока на лизинговия договор, респективно след предсрочното му прекратяване, клиентът да може да придобие собствеността върху автомобила. Договорено е още, при изпълнението на същите тези условия, клиентът да има възможност да посочи трето лице, което да придобие автомобила вместо него.

Установено е, че автомобилът е заведен в счетоводството на ревизираното дружество по сметка 205 „Транспортни средства“ на стойност 226 642,46лв. Според представеното свидетелство за регистрация на МПС, същото е записано като „товарен автомобил“.

Във връзка с лизинговия договор [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 21 539,57лв. по 13 фактури, издадени от [фирма], като една от тях е коригирана изцяло с кредитно известие. По всички фактури, издадени от посочения доставчик през 2016г., в периода от 01.01.2016г. до 01.09.2016г. включително, ревизираното дружество е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит през данъчен период м. 01.2017г.

В хода на ревизията е представено тристранно споразумение към лизинговия договор, подписано на 05.10.2016г. от [фирма] – лизингодател, [фирма] – лизингополучател и [фирма] – поемател. В същото, превозното средство е определено като „лек автомобил“. С посоченото споразумение лизингополучателят е заявил желание да се освободи предсрочно от лизинговия договор, като изплати собствените си задължения към лизингодателя и прехвърли на поемателя правото да придобие собственост върху лизинговия обект при изплащане на остатъчната му стойност. [фирма] е декларирало, че няма претенции и възражения във връзка със заплатените до момента лизингови вноски и други плащания по договора за лизинг и е потвърдило, че същите покриват справедливо цената на ползването на лизинговия обект до момента, имало е интерес от извършените плащания и те са основателни. От своя страна поемателят е изразил желание да придобие собствеността върху лизинговия обект като заплати остатъчната стойност и всички дължими такси и застраховки.

Лизингодателят се е задължил в 5-дневен срок от влизане в сила на споразумението, да прехвърли по нотариален ред собствеността върху лизинговия обект към поемателя. В тази връзка е установено, че на 06.10.2016г. [фирма] е издало към поемателя [фирма] 3 броя фактури с предмет на доставките „дълготраен актив“ и „услуга“ с общ размер на данъчните основи 124 078,64 лв. и общ размер на начисления ДДС 24 815,73лв.

С оглед установеното, органите по приходите са посочили, че при доставка по договор за лизинг, сключен след 01.01.2014г., в който е предвидено да се прехвърли собствеността на стоката, както и в случаите, в които е уговорена само опция за прехвърляне на правото на собственост и сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е идентичен с пазарната цена на стоката към дата на предоставянето, е налице доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС.

Ревизиращите са изчислили, че е налице отклонение от около 10% от стойността на придобиване на МПС, което е дало основание да се приеме, че цените са идентични. Това от своя страна е мотивирало извод за наличие на доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, при която данъчната основа се определя по реда на чл. 26 от ЗДДС и включва цената за упражняване на опцията за придобиване. Установено е, че лизингодателят не е определил данъчната основа за облагане по този ред. Същият не е издал кредитни известия на ревизираното лице.

От представения в хода на ревизията приемо-предавателен протокол е установено, че [фирма] е получило процесното МПС на 10.12.2015г. Съгласно сключеното тристранно споразумение правото за придобиване на собствеността върху лизинговия автомобил е прехвърлено към [фирма] на 05.10.2016г.

[фирма] не е представило доказателства за използването на актива в периода, през който дружеството е било във фактическо владение на същия за целите на дружеството. Не са представени пътни листа или пътна книжка, заповед за управление на МПС от служител, обяснение или друго доказателство. Освен фактури за гориво, по които ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през данъчен период м. 01.2017г. в счетоводството на същото не са открити никакви доказателства, че транспортното средство е било използвано за целите на икономическата му дейност. Отбелязана е констатация, че през този период [фирма] не е извършвало никаква дейност.

Предвид горното ревизиращите органи са формирали извод, че автомобилът, който е бил предмет на лизинговия договор между ревизираното дружество и [фирма] не е бил използван за извършване на облагаеми доставки до самото прекратяване на договора през месец 10.2016г.

Ревизиращите са приложили разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС в действащата през 2016г. редакция. С оглед извършените корекции и допълнително установените задължения по ЗДДС и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви за забавено плащане.

По делото е допусната ССчЕ по искане на жалбоподателя с въпроси, касаещи ползването на процесното МПС. След няколко проведени съдебни заседания и не предоставяне на документи от страна на жалбоподателя, вещото лице не успява да даде отговор на поставените задачи по експертизата, поради което е заличена.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд- София -град, Трето отделение, 62-ри състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е

ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но дори и наличието на такива не е в състояние да доведат до отмяна на РА на това основание предвид задължението на Съда да разреши спора по същество.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на дружеството по електронен път. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде възражение срещу РД.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 ДОПК предвид мотивите, изложени в него. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство спрямо жалбоподателя. ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

По отношение на приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 6, ал.2, т. 3 от ЗДДС доставка на стока за целите на този закон се смята и фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху стоката; тази разпоредба се прилага и когато в договора за лизинг е уговорена само опция за прехвърляне на собствеността върху стоката и сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл. 46, ал. 1, т. 1, е идентичен с пазарната цена на стоката към датата на предоставянето.

По делото е установено, че е подписано тристранното споразумение между лизингодателя [фирма], лизингополучателя [фирма] и поемателя [фирма]. Съгласно тристранното споразумение собствеността върху лизинговия автомобил е прехвърлена към [фирма] на 05.10.2016 г.

Разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС /в приложимата редакция/регламентира правото

на приспадане на данъчен кредит от регистрирано по ЗДДС лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва за извършване на освободени доставки или за доставки или дейности, за които не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.

Това право не е безусловно, като според чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, не се приспада данъчен кредит, ако стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

В конкретния случай правният спор се свежда до това, дали правилно е приспаднал данъчен кредит в общ размер на 21 539,57 лв. по 13 фактури, издадени от [фирма]. За да е налице приспадане на данъчен кредит следва да се установи, дали процесният автомобил предмет на фактурите е използван за дейността на дружеството [фирма].

По делото не са налице данни автомобилът да е използван за дейност, свързана с дейността на дружеството. Не са представени командировъчни заповеди, касаещи ползването на автомобила, заповеди за управлението на МПС, пътни листи или някаква друга документация, доказваща използването на автомобила за нуждите на [фирма]. Посочените фактури за гориво също не могат да доведат до извод за използване на автомобила за нуждите на дружеството, тъй като не е уточнено на кое превозно средство са издавани. Отделно от това самото зареждане на автомобила с гориво не води до извод за неговото използване за дейности свързани с дружеството. От събраните писмени доказателства по делото се установи, че изводите на органите по приходите са правилни и законосъобразни, тъй като жалбоподателят не доказва, че разходите по процесните фактури, са свързани с дейността му. Само обстоятелството, че [фирма] е лизингополучател на процесния автомобил, не е достатъчно да се докаже, че е използван за икономическата дейност на това дружество.

Жалбоподателят не представя нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство изисканите му данни и доказателства относно това до кои конкретни обекти е пътувано, във връзка с какви търговски взаимоотношения, да посочи конкретни търговци, съответно търговски договори, да представи копия на пътни листове, командировъчни, пътни книжки и други документи, ако има такива.

Представените в хода на ревизията първични счетоводни документи удостоверяват счетоводно разходите, но не и връзката им с дейността на дружеството.

От изложеното по-горе ревизиращите органи са достигнали до правилен извод, че процесният автомобил не е използван за нуждите на дружеството, поради което правилно са приложили разпоредбата на чл. 79, ал. 1 и ал. 4 от ЗДДС.

Съобразно чл. 79, ал. 4 от ЗДДС, корекцията по ал. 1 и 3 се извършва в данъчния период, през който са възникнали съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на този протокол в дневника за продажбите и справка-декларацията за този данъчен период. По делото е установено, че процесното МПС е получено

на 10.12.2015 г. и е прехвърлено на 05.10.2016 г. Тъй като автомобилът не е използван за дейността на дружеството, правилно е извършена корекция за данъчен период м.10.2016 г.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски по делото е основателна. В чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК е предвидено, че на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, поради което жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1176, 18 лева, определено по реда на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 62-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу РА №Р-22220317009324-091-001/02.10.2018г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], в потвърдената му с Решение №120/21.01.2019г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2016г. в размер на 21 539,57 лв. и дължимата лихва в размер на 4110, 80 лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ сумата от 1176, 18 (хиляда сто седемдесет и шест лева и 0.18 ст.) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

